

Manifest Dia Internacional Contra l'LGTBI-fòbia -17 de maig de 2024

16 de maig de 2024

Avui, 17 de maig, un any més hem de reivindicar que l'LGTBI-fòbia és present en les nostres vides, en la nostra vida social i és per això que ens fem ressò. Cal recordar que un dia com avui, el 1990, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) va eliminar l'homosexualitat de la llista de malalties mentals. Tot i així, els principals manuals diagnòstics continuen patologitzant les identitats i vivències trans, no binàries i intersexuals.

La setmana passada ens arribava la esfereïdora notícia d'un assassinat lesbòfob a l'Argentina on un home va provocar un incendi per a matar a 4 dones lesbianes, aquest crim s'ha cobrat ja 3 vides. Una mostra de l'odi extrem que podem arribar a patir les persones LGTBI+ en un context d'auge del feixisme en aquest país.

L'LGTBI-fòbia és la presència de situacions discriminatòries, és l'odi, els prejudicis, la difusió d'estereotips negatius, el rebuig cap a unes formes de ser i estar en el món. Una opressió sustentada socialment, que comporta conseqüències psicosocials a les persones afectades, un deteriorament de les relacions interpersonals i compromet la convivència de tota la ciutadania. Per exemple, la situació que es va viure a les 15:00 hores a un autobús de Barcelona, un home va començar a insultar de forma agressiva a un grup de dones, comparant-la amb rates de claveguera i amenaçant-les i desitjant la seva mort, davant de la intervenció d'un conegut activista pels drets LGTBI+, li va espetar "maricón de mierda, ya sé quién eres". Situacions i odi en forma de masclisme i LGTBI-fòbia que trenca els espais amables que haurien de ser per a totes.

En més d'un terç del món, identificar-te com a persona LGTBI+ encara és un delicte, en setanta països es castiga amb penes de presó i en vuit, fins i tot, amb la mort. Segons l'última enquesta de l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea, el 38% va afirmar rebre insults, amenaces i assetjament en els últims 12 mesos. A l'Estat espanyol aquesta xifra s'eleva al 41%.

Donat que l'LGTBI-fòbia no és exclusiva d'un únic àmbit, és necessari establir unes polítiques públiques efectives i exigir a les diferents administracions els recursos materials, econòmics, humans i socials necessaris per a prevenir, detectar i intervenir contra l'LGTBI-fòbia. Les polítiques han de ser transversals, des de la infància, la joventut i les persones grans, des de l'educació, els esports, la salut, serveis socials, mitjans de comunicació i amb una mirada interseccional, tot pensant els múltiples eixos que travessen els nostros cossos i les nostres identitats per eradicar les discriminacions per orientació sexual, identitat i/o expressió de gènere.

L'Observatori Contra l'LGTBI-fòbia, porta alertant des de fa 15 anys, que les persones LGTBI+ experimenten més risc de patir qualsevol tipus de discriminació, major aïllament, exclusió, violència, privació de drets deguts als estigmes associats, criminalització i patologització de les nostres identitats i experiències dissidents, de la nostra realitat i que ens pot relegar en situacions de una major vulnerabilitat. Durant el 2023, la nostra entitat va registrar 303 incidències. Enguany, en el que portem de 2024 en portem 90.

Altrament, amb el treball del conjunt del teixit associatiu, amb el representat per la Plataforma Lgtbi.cat i el mateix Consell Municipal de Barcelona, és ben cert que s'han fet progressos importants en la incorporació de la diversitat afectiva sexual i de gènere tant a nivell legal i social. Tanmateix, el camí cap a la plena igualtat es visualitza encara llarg i costós. No en podem abaixar la guàrdia i hem

d'estar amatents per fer valdre els drets LGTBI+ i lluitar contra qualsevol forma de masclisme, de discriminació i violència que suposa l'LGTBI-fòbia en totes les seves formes i en els escenaris on es pot produir.

És per això que reivindiquem que la nostra societat esdevingui un espai comunitari on la igualtat, la convivència i la diversitat siguin els seus fonaments. Una societat que inclou la diversitat en el seu sentit més ampli, on són ben vingudes, les persones de qualsevol edat, gènere, origen, discapacitat o diversitat funcional, diversitat sexoafectiva i/o d'altres interseccions, trencant així la visió cisheteronormativa i binarista de gènere.

Demanem viure les nostres vides, merescudes de ser viscudes amb dignitat. I per tant, exigim que:

- **Visibilitzar la lesbofòbia.** Les dones lesbianes son discriminades doblement: se'ns discrimina per gènere, és a dir, pel mateix fet de ser dones, i també per l'orientació sexual. Com a dones, sovint s'espera l'assumpció de la responsabilitat de tenir cura de la família, físicament i emocionalment; l'assetjament sexual continua present, a la feina, al carrer i als espais d'oci, per esmentar només tres qüestions. Alhora que se'ns discrimina com a dones, vivim en una societat en què malauradament encara hi ha moltes accions i mostres de rebuig per desitjar a una dona.
- **Polítiques d' inserció sociolaboral a les persones trans*,** especialment a les dones trans. L'esbiaix laboral per la identitat de gènere segueix sent un tema clau per a la contractació d'aquestes persones augmentant l'atur i per tant l'empobriment i discriminació. és necessària un marc legislatiu de garantia de drets.
- **Que la infància, adolescència i joventut gaudeixin d'espais amables** i de reflexió sobre les seves

preocupacions o necessitats en quan a la seves orientacions sexuals, identitats i/o expressions de gènere, i que es promogui els referents. És cabdal introduir la coeducació i la diversitat afectiva sexual, de gènere i familiar en les nostres aules que incideixi en la problemàtica social de l'assetjament escolar.

- **Que es prioritzi els programes de sensibilització a favor de les persones grans LGTBI** i es repari la discriminació històrica patida per l'orientació sexual i identitat de gènere, especialment en els centres i recursos d'atenció social i sociosanitària.
- **El dret a una atenció sanitària de qualitat allunyant la visió heteronormada dels centres de salut.** Les entitats posen de manifest que els alts nivells d'estigmatització i discriminació dels serveis de salut han apartat a les persones trans i intersex dels sistemes sanitaris durant anys, la qual cosa pot generar retards a l'hora de buscar atenció mèdica quan es precisi. De la mateixa manera, alerten sobre les interrupcions en l'accés a determinats tractaments imprescindibles per a les persones LGTBI+, com la medicació relacionada amb el VIH o la teràpia hormonal, que s'estan produint en l'actualitat en molts països.
- **El dret a un habitatge digne** i elaborar un protocol d'actuació en casos de vulneració i/o discriminació en l'accés a un habitatge per l'orientació sexual, identitat i/o l'expressió de gènere de les persones que volen llogar un pis o una casa i potenciar recursos per la resolució de conflictes en el veïnatge i/o el nucli de convivència.
- Sovint les persones LGTBI+ originàries d'altres indrets d'arreu, han hagut de fugir per discriminació, han d'afrontar grans reptes, estar pendants de regularitzar la seva situació o de la seva sol·licitud d'asil i no poder accedir encara a cap feina amb drets i digna. Les institucions han de facilitar recursos per a aquest col·lectiu que possibilitin la cobertura de les seves

necessitats bàsiques, que agilitzin els tràmits administratius per a la concessió de permisos de residència i treball o asil. En definitiva que promoguin l'accés a una vida digna.

- **Estratègies adequades per donar resposta als atacs difosos per les xarxes socials i a les violències digitals.** Aquesta coordinació de forces hauria de basar-se en la construcció d'un discurs solidari i fratern amb perspectiva de gènere i de diversitat afectiva sexual. Contra l'odi, pedagogia.
- És urgent agilitzar la burocràcia infernal a les que son sotmeses les persones que es troben en **procés de protecció internacional i/o d'asil i refugi** tenint en compte les seves trajectòries vitals migrades.
- **Eradicar l'estigma i la discriminació de les persones amb VIH** i la sida i incidir en les polítiques per a promoure els canvis socials, legals i administratius que contribueixin a millorar les condicions de vida de les persones amb VIH.
- **El dret a la visibilitat de la diversitat familiar.** Denunciar la manca de llibertat de les famílies LGTBI per moure's arreu de la Unió Europea. La lliure circulació és un dels drets fonamentals. No obstant això, veiem que les famílies amb vincles familiars legals no són reconegudes com a tals si viuran a un Estat membre de la UE que no accepta els matrimonis igualitaris.
- El col·lectiu que exerceix el **treball sexual** sempre és un dels primers oblidats. És imprescindible recordar, que sempre han estat en les reivindicacions de lluita del col·lectiu LGTBI+ i que reben una violència institucional i social que les posiciona en una situació de vulnerabilitat intolerable. És necessari escoltar al col·lectiu que exerceix el treball sexual, tenir coneixement de la situació precària, elaborar programes de formació i d'inserció sociolaboral, i per suposat, detectar a les víctimes del tràfic d'éssers humans amb

finalitat d'explotació sexual.

- **La pedagogia ha de ser una eina de transformació social,** cal reforçar i ampliar les formacions amb una perspectiva de la diversitat afectiva sexual i gènere adreçades al funcionariat públic, en específic en l'àmbit de la justícia, la salut, l'educació, els serveis socials, transport públic i els cossos i forces de seguretat.
- **Les polítiques LGTBI+, conjuntament amb les feministes,** han de ser un eix central de les polítiques de qualsevol administració. Actualment, volem agrair els esforços dels Ajuntaments que estan creant en la seva infraestructura governamental regidories i/o àrees específiques per cobrir les demandes del col·lectiu LGTBI. El municipalisme és una mirada necessària que apropa les polítiques a la ciutadania. És per això que necessitem una equitat territorial en relació als recursos, molts d'ells centrats en la ciutat de Barcelona i rodalies. Hem de teixir xarxa en el territori, comptant amb les entitats que fan un paper important d'acompanyament i d'activisme.

Totes aquestes reivindicacions serien possibles amb una efectiva implementació dels marcs normatius pels quals el moviment associatiu ha treballat tant durant els últims anys, cal implementar en la seva totalitat la Llei 11/2014 per a garantir els nostres drets i exigir la seva modificació en seu parlamentària per actualitzar-la a les demandes actuals del col·lectiu, i la Llei 19/2020, d'igualtat de tracte i no-discriminació, com l'aprovació de la llei trans catalana en la següent legislatura.

El moviment LGTBI+ ha de ser un actiu contra els discursos i les pràctiques que promouen odi i ha d'establir aliança amb altres col·lectius socials per fer front a tota violència i discriminació. Davant la crispació, tensió i polarització que proposa les polítiques feixistes, hem d'enarborar mecanismes

d'aliances entre diferents moviments oprimits i millor coordinació per constituir narratives en que els drets humans estiguin al centre.

Hem de continuar donant resposta a cada situació i injusta, a tot aquell que vol trepitjar-nos la dignitat, però ara i sempre tornem a dir amb veu ben alta que **CAP AGRESSIÓ SENSE RESPOSTA!**